

almindelig borgerlig Straffelovs § 182 skal affattes ganske overensstemmende med dens nuværende Affattelse, kun at de Ord „imod Politiets Forbud“ ere udeladte. Paragraffen siger jo nu paa det paagældende Sted, at de „som imod Politiets Forbud have Fruentimmer til Huse, der ernære sig ved Løssagtighed, straffes med Forbedringshusarbejde eller Fængsel paa Bånd og Brød“. Det foreslaas altsaa her, at Ordene „imod Politiets Forbud“ skulle udgaa, og Hensigten er den at forhindre, at Politiet skulde være i Stand til alligevel underhaanden at tilstede eller være med til en Regulering af Utugts-erhvervet. Jeg kan nu ikke se, at man ved Forslaget opnaar det mindste i den Retning. Tværtimod tror jeg, at Forholdet vil stille sig klarere, naar Straffelovens § 182 bliver staaende, som den staar. Jeg kan ikke være ganske enig med den ærede Justitsminister i hans Fortolkning af Straffelovens § 182, navnlig ikke deri, at den kun kan anvendes paa saadanne, der tage løssagtige Fruentimmer ind i deres egen Lejlighed. Naar vi tænke os, at § 180 var ophævet, og at 3—4 saadanne Fruentimmer saa sloge sig sammen og lejede en Lejlighed af en Husvært, enten han nu boede i samme Hus eller et andet Sted, tror jeg dog, at han vilde falde ind under Straffelovens § 182, som den lyder nu, og ligeledes som den vil komme til at lyde efter Vndringsforslaget Nr. 2. Jeg kan altsaa slet ikke se, at der er bundet noget ved et saadant Forslag om, at Ordene „imod Politiets Forbud“ skulle gaa ud af Straffelovens § 182. Derimod tror jeg af flere Grunde, som jeg skal nævne, at det er rigtigt, at de blive staaende, naar man i det hele ophæver den offentlige regulerede Prostitution. Det er allerede blevet sagt, at Husværterne umulig kunne kende og holde Kontrol med saadanne Fruentimmers Liv, og det forekommer mig ogsaa, at det vil være en Umulighed for Husværterne; men naar Husværterne blive advarede af Politiet, og Politiet forbyder dem at have de og de Fruentimmer til Huse, saa vide Husværterne, hvad de have at rette sig efter, og naar de saa ikke holde sig Forbudet efterrettelig, maa de tage Skade for Hjemgæld. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgtres (S. C. Christensen) har stillet et Underændringsforslag om, at der i det af det relative Flerstal stillede Vndringsforslag Nr. 2, skal paa det Sted, som nærmere er angivet, indstyttes de Ord „med Vidende“, altsaa at en Husvært ikke skal kunne straffes for at tage løssagtige Fruentimmer til Huse, undtagen det har været med hans Vidende, at han husede Fruen-

timmer, der drive saadant Erhverv. — Den højtærede Justitsminister gjorde allerede i forrige Møde opmærksom paa, at det ifølge kriminelle Regler følger af sig selv, at man ikke kan straffe en Mand for et saadant Forhold, naar han ikke har haft en strafværdig Hensigt, saa at det, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgtres har tilfigtet med sit Vndringsforslag, er noget, der allerede i Forvejen gælder og maa gælde efter almindelige kriminelle Grundtætninger. Smidlertid vil jeg sige, at der jo ikke kan ske nogen Skade, ved at det udtrykkelig siges; jeg tror ikke, det kan være præjudicerende i nogen Retning, i noget Forhold, saa det forekommer mig, at det bliver uden Forfæle, at man stemmer for dette Vndringsforslag eller ikke stemmer for det; det forandrer i Virkeligheden ikke noget ved Sagen selv. Jeg kommer dernæst til Vndringsforslaget under Nr. 6, som er stillet af to ærede Medlemmer af Udvalget, og hvis første Del gaar ud paa, at almindelig borgelig Straffelovs § 180 skal ophæves. Det have vi andre ikke forlangt og ikke stillet noget Forslag om i det Lovforslag, vi have indbragt, og jeg maa tilstaa, at jeg ogsaa vil være noget betænkelig ved at lade Straffelovens § 180 gaa ud, naar man ikke sætter noget andet i Stedet, naar man ikke ordner Forholdet paa en saadan Maade, at man faar Betryggelse for, at der ikke indtræder yderst mislige Følger deraf. Vnder man nemlig Straffelovens § 180 gaa ud uden at træffe andre Bestemmelser i Stedet for den, giver man ligefrem Utugts-erhvervet frit over hele Landet, og det er der jo dog ingen, der vil. Den ærede Forslagsstiller, der forsvarede dette Vndringsforslag, sagde ogsaa, hvad der allerede er betonet i Dag af det ærede Medlem, der først havde Ordet i Dag, at han kun havde stillet Forslaget som rent demonstrativt, men det er jo dog, forekommer det mig, meget betænkeligt at stille et Forslag som demonstrativt, hvilket vil sige — det kan jo ikke misforstaaes — at man ikke tror, at den Ordning, der vil blive en Følge af et saadant Forslags Vedtagelse, vil være betryggende, men man gør kun en Demonstration mod noget uden, dersom det Forslag, hvormed man gør denne Demonstration, i Virkeligheden maatte blive vedtaget, at ville paatage sig Ansvaret for Følgerne deraf. Det forekommer mig meget betænkeligt at stemme for et saadant Forslag, og det var ogsaa den Betragtning det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgtres, som først havde Ordet i Dag, gjorde gældende. Han sagde vel, at han vilde stemme for, at Straffelovens § 180